

ADATTÁR.

BELMEZEI FRÁTER PÁL VERSE FELESÉGÉHEZ 1660 KÖRÜL.

Az alább betűhűen közölt eredeti költemény a Biharm. és Nagyvárad Tört. és Rég. Muzeumban elhelyezett Fráter levéltárból való. Szerzője Fráter Pál II. Rákóczy Györgynek nevezetes hajdukapitánya, ki a szerencsétlen kimenetelű lengyelországi hadjárat után az erdélyi fejedelmi szék betöltése körül támadt nagy zavarok alatt Kemény Jánost pártfogolta, s ezért Kemény ellenlábasától száműzetett. Fráter Pál — úgy látszik — száműzetése idejét a felvidéken töltötte a Krivány hegység körül; s innen írta nejének Barcsay Annának, Barcsay János egri lovaskapitány nővérének az alábbi költeményt, melyben megköszöni a küldött citromot, narancsot és önvarrta keszkenőt. Ugyanaz a Fráter Pál ő, a kitől Gyulaffi a Chariclia históriát kérte (Lásd az 53. lapon).

Költői lélek lakott a cynikus vitézben, a kiről Kemény János 1644 aug. 4-én írja a privigyei mezőben Rákóczinak, hogy »Fráter Pál is bizony emberül, vitézül viseli magát. — — Az vármegyék eleiben kapitánnak állattam Fráter Pált« (Tört. Tár 1880. 283. l.).

Külről: Az én Kedves kegyes Asszonyomnak Bartsay Annának adassék.

1. Az Citrom s narantsot nagy kedvesen vöttem,
De inkább hogy tülled el nem felejtettem,
Azt mindenek felett nagyra is bötsültem
Kit meg is szolgállok ha fen ál életem.
2. — — — — [Kiszakadt] — — — — keszkenő
Szomoru szívemnek 's bus lelkemnek kellő
De hogy az Varrója nem közellyeb levő
Nekem a gyémánt is tsak semminek tecző.

3. Én is elküldöttem egy kis vásárfiát
Melyel csendesítem lelkem, érted kinyyát,
Ki mint vár-virrasztó, éjjel nappal kiált,
Vagy mint szarvas ríjja messze tévet fiát.
4. Kérlek ez utánn is édesem ne felejts
Sok bánatid miatt szívedből ki ne ejts
Érted keservimből, hogy engemet ki fejts
Lelked tárházában engemet jól el rejts.
5. Egy uj formán való gyenge vékony lánczot
Én is im küldöttem melyben semi gáncsot
Tudom nem itélhetcz a vagy motskos ránczot
Adjja Isten benne járhasunk még tánczot.
6. Mint az kemény tigris lánczal kötötzetik
Lánczal kőszikla is öszve kocsoltatik
Sok erős alkotmány azzal csatoltatik
Válthatatlan képpen öszve ragasztatik.
7. Lelkem az lelkedtől úgy el ne válhassék
Sőt változhatatlan szeretet tartassék
Nékünk ne árthasson orányi szükségh
'S tőlünk távol legyen ártalmas rút kétség.
8. Én bus verseimet tőd az kebeledbe
Hogy az mikor látod juthassak eszedben
Talán még oly időt érek az életben
Magam olvashatom csendesen öledben.
9. Érted háborim [sic!] akkor csendesednek
Siralmas keservim szívemből ki esnek
S mint a' Sebes Keres ujan elenyésznek
Tovább jó hivedet nem vesznek sillyesznek.
10. Az magas Crivannak kősziklás tetején
Reggel mikor deren csillagzik az napfény
Az zöld fenyves között vadakat kergetvén
Irárn nagy reszketve fejem szédelegvén.

Isten hozzád stb.

tedd az láda fiába, ha megérdemli,
ha nem, vedd az á székbe.

Az egész félvnyi papir két oldalára írva ; a behajtásoknál erősen szakadt.
Levéltári jegye: Fráter levéltár 1660.

Közli: ZSÁK J. ADOLF.